

Dankwoord

In de tijd dat ik aan het onderzoek heb gewerkt heb ik veel steun ondervonden van een ongelofelijke hoeveelheid mensen. Toch begin ik met enige aarzeling mijn dankwoord. Niet dat jullie het niet verdienen, in tegendeel. Het is echter moeilijk om te bepalen wie het eerst te noemen. Laat ik dus bij deze met jullie afspreken dat de volgorde niet bepalend is voor de mate van waardering voor de betreffende persoon. Laten we het pad chronologisch doorlopen.

Mijn eerste stappen op het pad van de flow cytometrie en mijn eerste pogingen om chromosomen te meten op een flow-cytometer, uitgerust met een hogedruk-kwiklamp, heb ik ondernomen op de afdeling Pathologie van de RU te Leiden. Cees Cornelisse, onder jouw bezielende leiding kwamen we er achter dat je dit soort dingen beter op een "laser-based" machine kunt uitvoeren, wat ons uiteindelijk toch nog het resultaat opleverde wat we wilden. Door bij jou de richting "flow-karyotypering" te nemen heb ik dit pad verder kunnen bewandelen. Mijn dank hiervoor.

Via deze afslag kwam ik terecht op de flow-cytometrie route. Op het RBI-TNO te Rijswijk hadden Ger van den Engh, Jan Visser en Barbara Trask een ware meerbaans snelweg aangelegd waarop ik alleen maar behoefde in te voegen. Dit kon doordat er een door het KWF gesubsidieerd project beschikbaar was waarop ik aan de slag kon. Ton Hagenbeek, mijn dank gaat dus zeker naar jou uit omdat jij mij het vertrouwen hebt geschonken dit project uit te voeren. Goed en wel voortrazend op deze weg ontdekte ik dat er veel medereizigers waren, in de vorm van collega's, die allemaal dezelfde kant op raasden. Sommigen kwamen pas later op de weg, sommigen namen eerdere afslagen, sommigen haalden mij in en sommigen werden door mij ingehaald. Verder vond ik altijd wel een praatpaal als ik pech onderweg had. De voltallige TNO-bemanningen die destijds reden met de nummerborden: "Hagenbeek", "Visser" of "Bauman" worden zeer bedankt voor hun collegialiteit en hulpvaardigheid. Niet zonder de anderen te kort te doen wil ik uit deze periode met name Carla van Marrewijk bedanken voor de extra benzine die ik van haar gekregen heb.

Na de in-situ wisselstrook te hebben genomen reed ik een tijdje parallel aan de flow cytometrie, maar, ook aan die strook kwam een einde op het punt waar in situ en flow weer één baan worden. Dit punt viel samen met een bocht in de weg die mij voerde naar de afdeling Hematologie van de Erasmus Universiteit te Rotterdam. Hoewel het asfalt anders aanvoelde bleef de koers en snelheid gelijk. Niet in de minste plaats omdat een aantal collega's op dit stuk de route tot een aangenaam vertoeven wisten te maken. Steven Erpelinck, je nimmer aflatende enthousiasme en inventiviteit zullen me nog lang bijblijven. Anton Martens, door je regelmatige

controle van de bougies is de motor altijd goed blijven draaien. Esther Jumelet, pas kort bijrijder, maar ik weet nu al dat je een prima kaartlezer bent. Met jou erbij zal ik de weg niet snel kwijtraken. Ton Hagenbeek, in je helikopter hou je boven de weg in de gaten waar zich de files voor doen en wat de beste route is. Ted Kloosterman en Jan Bayer, jullie hebben alle twee een afslag eerder genomen, maar we zien elkaar vast nog wel eens in een wegrestartant en dan gaan we natuurlijk voor een 'patatje oorlog met Bosniers'. Pieter Moelker en Paul Weststrate; bedankt voor het binnenloodsen gedurende het laatste stukje en Mirjam Bosman bedank ik voor haar hulp bij het mooimaken van het eindprodukt.

Het zou oneerlijk zijn nu te stoppen want dan zou ik mijn ouders ernstig te kort doen. Op afstand hebben zij altijd met interesse gevolgd welke afslagen en opritten ik nam. In goede zowel als in slechte tijden heb ik altijd op ze kunnen rekenen. Door bij hen regelmatig een onderhoudsbeurt te laten uitvoeren ben ik op de weg gebleven.

Ten slotte was dit alles nooit voor elkaar gekomen als ik niet regelmatig zou hebben kunnen bijtanken. Saskia, ik ben je heel veel dank verschuldigd voor je inzet, je geduld en het vertrouwen dat dit boekje er toch nog zou komen. Voor jou zijn dan ook mijn laatste woorden.

Ik mag het dan wel geschreven hebben, maar jij hebt het gemaakt.